

denrigsminister vil indrømme, at jeg kunde udtale. Forøvrigt skal jeg kun ganske kort udtale, at efter min Mening — ikke efter min Erfaring — vil Følgen af, at dette Forslag ikke bliver vedtaget, være, at man bliver nødt til overalt at sætte Afgiften meget lavt, og jeg veed da ikke, om man i saa Fald opnaaer den Hensigt, som den ærede Indenrigsminister og Ordføreren ellers have havt med Lovens Bestemmelser.

Tscherning: Jeg har i Udvalget været blandt de Medlemmer, der havde ønsket i det Hele at holde Brændevinet ude af denne Lov. Det er en meget vanskelig Sag at bringe det ind deri paa en dobbelt Maade, nemlig som en Gjenstand af Næringsvæsenets Ordning og som Bessættingsgjenstand, men efterat vi i Udvalget først vare komne udover det Punkt, efterat vi vare blevne enige om, at man maatte have denne Gjenstand med, og at man maatte finde sig i, at der her indtraadte et Bessættingsforhold, saa troer jeg vanskeligt, at de forskjellige Forandringer, man her foreslaaer — jeg taler ikke om Forslaget under Nr. 54, thi det gaaer jo ikke ud paa at forandre Lovens hele Organisme, men kun paa at give den en tidligere eller senere Anvendelse, jeg taler kun om de Forslag, der vedkomme Lovens hele Organisme —, ville kunne føre til Maalet. Det er naturligt, at saadanne Betragtninger som de, der ere komne frem gennem disse Endringsforslag, ogsaa have været prøvede og overveiede i Udvalget, men efter dets Mening har ingen af dem kunnet finde sin Plads i Loven. For at man kan forstaae det hele Forhold rigtigt, skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg troer, en af de foregaaende Talere har misforstaaet Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. C. Larsen), thi da Talen var om at beskaffe Brændevinet fra Monarchiets Side, sagde han ikke, at vi ikke kunde beskaffe det her, men han meente, at det ikke vilde være heldigt her ved at besværliggjøre Affættningen af Brændeviin og derved forringe Productioenen at formindste for Monarchiet en let beskaffet Gjenstand i et Dieblif, hvor Monarchiets Indtagter vare blevne formindskede ved Dressundsoldens Affkæffelse. Saaledes troer jeg,

den nævnte Rigsdagsmands Uttringer vare at forstaae, og i saa Fald kan man jo ikke nægte, at de indeholdt en af de Betragtninger, som vi kunne gjøre gjældende, og den har ogsaa været gjort gjældende i Udvalget, men desuagtet ere vi blevne staaende ved, at man maatte kunne beskaffe Affættningen af Brændevinet, og Forsøget er gjort gennem § 72. Jeg skal nu søge at imødegaae de enkelte Endringsforslag. Ordføreren har sagt, at en af Grundene til denne Bessætning af Brændevinet var at bortskaffe Smugkroerne; jeg er nu vel ikke saa ganske enig i, at denne Hensigt vil naaes, men naar man siger, at man ikke forstaaer, hvorledes dette vil kunne skee, saa maa man jo lægge Mærke til, at man i de temmelig stærkt beskaffede Brændeviinsælgere haaber at finde et Jagtkobbel, som gjør Jagt paa de ikke berettigede Brændeviinsælgere, et Jagtkobbel, hvis Næse saar en skarp Lugt, og som finder Smugkroerne i de skjuleste Kroge. Det ene af de foreliggende Forslag blev af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Ehrmann) betegnet som billigt og retsfærdigt, men selv om det var det billigste og retsfærdigste af alle, saa er det ikke dermed sagt, at det er brugeligt, og dette Forslags Hovedsærl er uidentivt netop, at det ikke er brugeligt. Det gaaer nemlig ud paa 3. eller 5 Aar forud at bedømme den enkelte Person's Skatteevne. Det ærede Medlem talte om de Potter Brændeviin, der sælges; ja naar man kunde sige: Skatten skal paalægges efter det Antal Potter Brændeviin, der udfskjentes, saa kunde hans Raisonnement være meget rigtigt, men dertil mangle Midlerne, derom staaer der Intet i Endringsforslaget. Man vil paalægge Amtsraadet at ligne denne Skat, ikke aarvis, ikke efter at have 1 Aars Erfaring med Hensyn til Udbyttet, hvorefter man nogenlunde kunde bedømme Forholdet, men 3 Aar forud skal Statten lignes paa Personer, der i disse 3 Aar skulle drive deres Bedrift. Man stiller Amtsraadet ligeoverfor Personerne og paa den meest indgribende Maade, man paalægger Amtsraadet at beskaffe disse Personer, ikke for en Bedrift, om hvis Omraade det af det nærmest foreliggende kan gjøre sig en Forestilling, men for den Bedrift, den Virksomhed, de Paagjæl-